

Sygn. akt II CSK 205/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa

"B." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

przeciwko Skarbowi Państwa - Nadleśniczemu Nadleśnictwa Smardzewice

o nakazanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 13 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa 937/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz
zasądza od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3.600 (trzy tysiące
sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Pełnomocnik powódki – B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13 listopada 2014 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Istotne zagadnienie prawne autor skargi kasacyjnej sprowadził do pytania, „czy przetarg w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego, jako forma zawierania umowy może stanowić <narzędzie> do działań sprzecznych z dobrymi obyczajami, w określonych realiach przedmiotowej sprawy, a w konsekwencji naruszających prawa powódki wskazane art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. 2003 nr 153, poz. 1503 – tekst jednolity, z późn. zm.)?”.

Przez istotne zagadnienie prawne rozumie się problem o charakterze prawnym powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozstrzygnięcie stwarza realne i poważne trudności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r. IV CSK 53/2013, nie publ.).

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawiono argumentów, które mogłyby świadczyć o tym, że w sprawie wystąpiło zagadnienie prawne w powyższym rozumieniu. Pełnomocnik powód nie

przedstawił argumentów, które mogłyby świadczyć o możliwych rozbieżnościach interpretacyjnych. Nie spełnia tego wymagania zawarty w skardze kasacyjnej wywód prawny dotyczący funkcji i charakteru prawnego art. 3 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji jako klauzuli generalnej. Argumentacja prawna powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionego zagadnienia nie pozwalają również na przyjęcie, aby zagadnienie to mogło – z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy – być uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 w zw. z 13 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).